

- 2) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na jedno lub na oba pytania: czy rozpatrywane ramy prawne stoją w niniejszym przypadku na przeszkodzie zatwierdzeniu a posteriori, tak aby można było nadal zaliczyć działanie na poczet pozwolenia i na tej podstawie nadal wypłacić refundację lub w odpowiednim wypadku nadal zwolnić złożone zabezpieczenie?
- 3) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie: czy rozpatrywane ramy prawne są w niniejszym przypadku nieważne w zakresie, w jakim nie przewidują wypłaty refundacji lub w odpowiednim wypadku zwolnienia złożonego zabezpieczenia w przypadku takim jak rozpatrywany, w którym pozwolenie zostało wykorzystane jeden dzień za wcześniej?

- (¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) (Dz.U. L 299, s. 1).
- (²) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 376/2008 z dnia 23 kwietnia 2008 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na wywóz i przywóz oraz świadectw o wcześniejszym ustaleniu refundacji dla produktów rolnych (wersja skodyfikowana) (Dz.U. L 114, s. 3).
- (³) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 382/2008 z dnia 21 kwietnia 2008 r. w sprawie zasad stosowania pozwoleń na przywóz i na wywóz w sektorze wołowiny i cielęciny (wersja przekształcona) (Dz.U. L 115, s. 10).
- (⁴) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 612/2009 z dnia 7 lipca 2009 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych (wersja przekształcona) (Dz.U. L 186, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 30 kwietnia 2013 r. w sprawie T-304/11 Alumina d.o.o. przeciwko Radzie i Komisji, wniesione w dniu 11 lipca 2013 r. przez Radę Unii Europejskiej

(Sprawa C-393/13 P)

(2013/C 274/17)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J.-P. Hix, pełnomocnik i G. Berrisch, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Alumina d.o.o., Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- oddalenie skargi;
- obciążenie skarżącej w pierwszej instancji kosztami w postępowaniu odwoławczym i w postępowaniu przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Rada podnosi jeden zarzut na poparcie swego odwołania od wyroku Sądu wydanego w dniu 30 kwietnia 2013 r. w sprawie T-304/11, w którym Sąd stwierdził nieważność rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 464/2011 z dnia 11 maja 2011 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz zeolitu A w postaci sproszkowanej pochodzącego z Bośni i Hercegowiny (¹).

Rada zarzuca Trybunałowi, iż dokonał błędnej interpretacji wyrażenia „sprzedaż w zwykłym obrocie handlowym” w rozumieniu art. 2 ust. 1-6 rozporządzenia podstawowego (²). Rada twierdzi w szczególności, że sprzedaż może odbywać się „w zwykłym obrocie handlowym” nawet jeżeli sprzedawca podwyższył cenę sprzedaży o premię w celu pokrycia ryzyka braku płatności lub spóźnionej płatności.

Przeciwna interpretacja przyjęta przez Sąd jest ponadto, zdaniem Rady, niezgodna z zasadą pewności prawa.

(¹) Dz.U. L 125, s. 1.

(²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343, s. 51).

Skarga wniesiona w dniu 12 lipca 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-395/13)

(2013/C 274/18)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: O. Beynet i E. Manhaeve, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że nie zapewniając zbierania i oczyszczania ścieków komunalnych z 57 aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców powyżej 2000 i poniżej 10000, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy postanowień art. 3 i 4 dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych ⁽¹⁾;
- obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W swojej skardze Komisja zarzuca Królestwu Belgii, że nie wykonało w sposób właściwy w 57 aglomeracjach dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych.

Na podstawie art. 3 ust. 1 i art. 4 ust. 1 dyrektywy 91/271/EWG aglomeracje o równoważnej liczbie mieszkańców (RLM) między 2000 a 10000 powinny być wyposażone w system zbierania ścieków komunalnych oraz poddawać wtórnemu oczyszczaniu lub innemu równie skutecznemu oczyszczaniu ścieki komunalne przed odprowadzeniem najpóźniej do dnia 31 grudnia 2005 r.

W odniesieniu do obowiązków poddania oczyszczaniu ścieków komunalnych art. 4 ust. 1 dyrektywy nakazuje państwom członkowskim zapewnienie, aby ścieki komunalne przed odprowadzeniem poddane były wtórnemu procesowi oczyszczania lub innemu skutecznemu oczyszczaniu.

Wreszcie procedura kontroli, o której mowa w części D załącznika I tej dyrektywy, umożliwi weryfikację tego, czy zrzuty z oczyszczalni ścieków komunalnych są zgodne z wymogami ustanowionymi w dyrektywie w zakresie odprowadzania ścieków.

⁽¹⁾ Dz.U. L 135, s. 40.

Odwołanie od wyroku Sądy (piąta izba) wydanego w dniu 25 kwietnia 2013 r. w sprawie T-119/11 Gbagbo przeciwko Radzie, wniesione w dniu 15 lipca 2013 r. przez Simone Gbagbo

(Sprawa C-397/13 P)

(2013/C 274/19)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Simone Gbagbo (przedstawiciel: adwokat J.C. Tchikaya)

Pozostali uczestnicy postępowania: Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska, Republika Wybrzeża Kości Słoniowej

Żądania wnoszącej odwołanie

- uznanie odwołania wniesionego przez Simone Gbagbo za dopuszczalne i zasadne;
- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2011/18/WPZiB z dnia 14 stycznia 2011 r. w sprawie zmiany decyzji Rady 2010/656/WPZiB ⁽¹⁾, rozporządzenia Rady (UE) nr 25/2011 z dnia 14 stycznia 2011 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 560/2005 ⁽²⁾, decyzji Rady 2011/221/WPZiB z dnia 6 kwietnia 2011 r. zmieniającej decyzję Rady 2010/656/WPZiB przedłużającą obowiązywanie środków ograniczających wobec Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej ⁽³⁾ oraz rozporządzenia Rady (UE) nr 330/2011 z dnia 6 kwietnia 2011 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 560/2005 nakładające określone szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej ⁽⁴⁾ w zakresie, w jakim dotyczą one wnoszącej odwołanie;

- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnosząca je podnosi dwa zarzuty.

W pierwszej kolejności, wnosząca odwołanie podważa oddalenie przez Sąd zarzutu dotyczącego naruszenia obowiązku uzasadnienia. Wnosząca odwołanie zarzuca w istocie Sądowi, że uznał, iż Rada przedstawiła wystarczające wskazanie, choć zakwestionowana decyzja została uzasadniona wyłącznie funkcją pełnioną przez S. Gbagbo, mianowicie stanowiskiem „przewodniczącej grupy (FPI) (Ludowy Front RWKS) w Zgromadzeniu Narodowym”.

W drugiej kolejności, wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd dopuścił się oczywistego błędu w ocenie okoliczności faktycznych. W jej ocenie utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz publiczne podżeganie do nienawiści i przemocy są oparte na niedokładnych ustaleniach faktycznych i nie są nawet potwierdzone dowodami.

⁽¹⁾ Dz.U. L 11, s. 36.

⁽²⁾ Dz.U. L 11, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 93, s. 20.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 93, s. 10.